

Dariusz Gluszczyk

Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu

FORMY ORGANIZACYJNO-PRAWNE AKTYWNOŚCI GOSPODARCZEJ GMIN – REGULACJE LEGISLACYJNE I PRAKTYKA SAMORZĄDÓW

Streszczenie: Podmioty gospodarcze, które są własnością lub współwłasnością gminnych wspólnot samorządowych, mogą funkcjonować w różnych formach organizacyjno-prawnych, ale ich wybór nierzadko wiąże się z rozwikłaniem zawiłych przepisów prawa. Wykładnia tych regulacji określa dostępne rozwiązania, uzależniając je od sfery aktywności gospodarczej i/lub struktury własności. Równie istotne, samorządowe kryteria identyfikacji właściwej formy organizacyjno-prawnej koncentrują się na: zakresie odpowiedzialności budżetowej, źródłach finansowania działalności bieżącej i rozwojowej, procedurach i kosztach funkcjonowania oraz problemie dochodowości (rentowności) tworzonych lub przekształcanych przedsiębiorstw.

Słowa kluczowe: podmiot gospodarczy, forma organizacyjno-prawna, gmina.

1. Wstęp

Bieżące, nieprzerwane zaspokajanie zbiorowych potrzeb gminnej wspólnoty samorządowej w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych, podobnie jak działalność gminy poza sferą użyteczności publicznej, wiąże się z tworzeniem zorganizowanych struktur lub zespołów składników niematerialnych i materialnych przeznaczonych do prowadzenia działalności gospodarczej, czyli przedsiębiorstw¹. Ich formy organizacyjno-prawne w legislacyjnym i praktycznym wymiarze, wsparte kryteriami wyboru określonych rozwiązań, tworzą obszar problemowy, który stanowi treść niniejszego artykułu.

2. Formy organizacyjno-prawne aktywności gospodarczej gmin – ramy ustawowe

Podmioty gospodarcze, które są własnością lub współwłasnością gminnych struktur samorządowych, mogą funkcjonować w różnych formach organizacyjno-prawnych,

¹ W prawnej definicji przedsiębiorstwa nie wydają się mieścić wszystkie jednostki organizacyjne gminy; zob. art. 55¹ Kodeksu cywilnego.

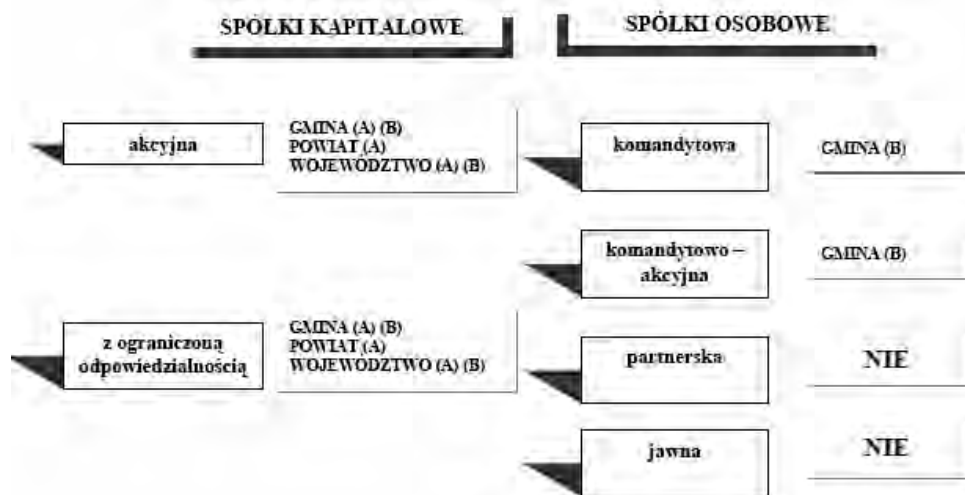
ale ich paleta nie ma ściśle określonych granic. Zbiór potencjalnych rozwiązań otwiera *Ustawa o gospodarce komunalnej*. Zgodnie z nią zadania o charakterze użyteczności publicznej mogą być realizowane z wykorzystaniem własnych jednostek organizacyjnych gminy (własność komunalna), w szczególności w formach samorządowego zakładu budżetowego lub spółek prawa handlowego [*Ustawa o gospodarce komunalnej...*, art. 2]. Zapis ten, operując terminem „w szczególności”, nie wyklucza z obszaru rozważań np. spółdzielni, a w uogólnieniu odnosi się do wielu rodzajów spółek (jawna, komandytowa, komandytowo-akcyjna, akcyjna²). Jego treść nabiera pełniejszego wymiaru w konfrontacji z innymi paragrafami. Artykuł 6. upoważnia organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego (j.s.t.) m.in. do przekształcania samorządowych zakładów budżetowych w inną formę organizacyjno-prawną na podstawie przepisów wskazanych aktów normatywnych. W ten sposób wariantowość możliwych rozstrzygnięć wzbogaca się o jednostki budżetowe, które gminy mają prawo tworzyć [*Ustawa o finansach publicznych...*, art. 12]. Do kwestii spółek powraca art. 9 *Ustawy o gospodarce komunalnej*, w którego strukturze można wyodrębnić dwa ustępy. Pierwszy z nich zezwala, by j.s.t. tworzyły lub przystępowały do spółek kapitałowych, drugi wprowadza w obszar ich zainteresowań spółki komandytowe i komandytowo-akcyjne, ale wyłącznie w sferze określonej *Ustawą o partnerstwie publiczno-prywatnym*³. Zestawiając te normy z artykułem 2., zbiór spółek osobowych prawa handlowego zdaje się ubożać o spółkę jawną.

Logiczne powiązanie przytoczonych regulacji ustawowych z pewnością precyzyjniej określa pole wyboru form organizacyjno-prawnych gminnych lub komunalno-prywatnych podmiotów gospodarczych, ale nie w pełni je definiuje. Nadal nie wiadomo, czy podstawowe j.s.t. mogą występować w roli członka spółdzielni ani też kiedy i z jakich rozwiązań powinny korzystać. Kwestie te tylko częściowo rozstrzyga prawo. W artykule 7. *Ustawy o gospodarce komunalnej* zastrzega się, że „działalność wykraczająca poza sferę użyteczności publicznej nie może być prowadzona w formie samorządowego zakładu budżetowego”, a w artykule 10. upoważnia się gminy do tworzenia w tych domenach spółek prawa handlowego bądź przystępowania do nich, jeśli są spełnione określone warunki społeczno-gospodarcze (m.in. niezaspokojone potrzeby wspólnoty samorządowej, bezrobocie negatywnie wpływające na poziom życia lokalnej społeczności). Właściwością tych przepisów są niedomówienia. Ustawodawca nie odnosi się do obszarów zastosowań jednostki budżetowej, mimo że w świetle *Ustawy o finansach publicznych* są one oczywiste, nie uściśla też zbioru możliwych spółek. Jak wcześniej ustalono (konfrontując artykuły 2. i 9. *Ustawy o gospodarce komunalnej*), należą do nich spółki: komandytowa, komandytowo-akcyjna, akcyjna i z ograniczoną odpowiedzialnością. Złożoność

² W grupie spółek prawa handlowego nie została uwzględniona spółka partnerska, gdyż jest ona adresowana do przedstawicieli tzw. wolnych zawodów; zob. art. 86-88 Kodeksu spółek handlowych.

³ Warto również zauważyć, że w celu wykonania umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym może także zostać zawiązana spółka kapitałowa; zob. [*Ustawa o partnerstwie publiczno-prywatnym...*, art. 14, ust. 1].

wyboru rośnie, gdy identyfikacja dopuszczalnych spółek o mieszanej strukturze własności wiąże się z ich działalnością w sferze użyteczności publicznej. Wówczas w kategoriach pewności można sięgać po spółki kapitałowe, ale czy na zasadzie wyłączości? *Ustawa o partnerstwie publiczno-prywatnym* dość enigmatycznie określa obszary wspólnych przedsięwzięć (zob. definicję przedsięwzięcia w art. 2.). Wśród nich wymienia się m.in. usługi (dosłownie: świadczenie usług), ale nie wspomina się o ich charakterze. Można zatem przypuszczać, że mieszczą się w nich zadania o charakterze użyteczności publicznej, których realizacja w przypadku partnerstwa publiczno-prywatnego łączy się z zawiązaniem spółki kapitałowej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej. Spółki osobowe, co ważne, stawiają w uprzywilejowanej pozycji j.s.t., gdyż podmiot publiczny nie może być komplementariuszem [*Ustawa o partnerstwie publiczno-prywatnym...*, art. 14.]. Zasada ta sprawia, że ewentualna odpowiedzialność gminy za zobowiązania tych jednostek jest taka sama, jak w przypadku spółki akcyjnej lub z ograniczoną odpowiedzialnością.

Legenda: (A) – zadania z zakresu gospodarki komunalnej; (B) – działalność poza sferą użyteczności publicznej

Rys. 1. Zakres dopuszczalności uczestnictwa jednostek samorządu terytorialnego w spółkach handlowych

Źródło: [*Informacja o przekształceniach...* 2009, s. 11].

Wykładnia wprowadzająca spółki komandytowe i komandytowo-akcyjne o mieszanej strukturze własności w sferę usług użyteczności publicznej jest jedną z prób odczytania polskiego prawa i może być źródłem polemiki. Przykładowo, odrębne stanowisko w tej kwestii, choć nie poparte argumentami, prezentuje opracowanie

Ministerstwa Skarbu Państwa na temat przekształceń i prywatyzacji mienia komunalnego (rys. 1).

Wskazane zawilości regulacji ustawowych (czy członkiem spółdzielni może być gmina; czy partnerstwo publiczno-prywatne w zakresie realizacji zadań własnych gminy może łączyć się z związaniem spółki komandytowej lub komandytowo-akcyjnej) niepotrzebnie komplikują praktykę gospodarczą i nie muszą być jej częścią. Dobrym tego przykładem jest *Ustawa o samorządzie województwa* (tab. 1).

Tabela 1. Sfery aktywności gospodarczej województwa i formy organizacyjno-prawne

<p><i>Artykuł 13.</i></p> <ol style="list-style-type: none"><i>1. W sferze użyteczności publicznej województwo może tworzyć spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki akcyjne lub spółdzielnie, a także może przystępować do takich spółek lub spółdzielni.</i><i>2. Poza sferą użyteczności publicznej województwo może tworzyć spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i spółki akcyjne oraz przystępować do nich, jeżeli działalność spółek polega na wykonywaniu czynności promocyjnych, edukacyjnych, wydawniczych oraz na wykonywaniu działalności w zakresie telekomunikacji służących rozwojowi województwa.</i>

Źródło: [Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa...].

Podobne, precyzyjne i czytelne zapisy można, a nawet należy opracować dla gminnych jednostek samorządu terytorialnego, co rozwieje wątpliwości powstające na gruncie litery prawa i pozwoli skoncentrować się na właściwym doborze form organizacyjno-prawnych.

3. Samorządowe kryteria wyboru formy organizacyjno-prawnej

Unormowania legislacyjne, mimo że operują nie w pełni przejrzystymi przepisami, określają ramy wyboru form organizacyjno-prawnych dla gminnych lub komunalno-prywatnych podmiotów gospodarczych. Zawsze cechują się one wariantowością rozwiązań, którą muszą rozstrzygać organy decyzyjne podstawowych j.s.t., a ich ostateczne wskazania powinny opierać się na jasno sformułowanych przesłankach. Postulat ten spełniają kryteria koncentrujące się na:

- 1) sferze aktywności gospodarczej,
- 2) formie własności,
- 3) zakresie odpowiedzialności budżetowej,
- 4) źródłach finansowania działalności bieżącej i rozwojowej,
- 5) procedurach i kosztach funkcjonowania, w tym obciążeniach podatkowych,
- 6) rentowności lub ewentualnym subsydiowaniu kosztów działalności.

Sfera aktywności gospodarczej, podobnie jak struktura własności, wyraźnie różnicuje dostępne formy organizacyjno-prawne w grupie analizowanych podmiotów. Realizując zadania z zakresu gospodarki komunalnej, gmina może wykorzy-

stywać własne jednostki organizacyjne sektora finansów publicznych (jednostki budżetowej, samorządowego zakładu budżetowego), a także tworzyć jednoosobowe spółki akcyjne i z ograniczoną odpowiedzialnością. Wachlarz ten, choć dyskusyjnie, rozwija się wraz z kształtowaniem się partnerstwa publiczno-prywatnego. Wtedy, obok spółek kapitałowych, można rozważać współpracę w formie spółki komandytowej i komandytowo-akcyjnej. Wyjście gminy poza sferę użyteczności publicznej nie wzbudza już takich wątpliwości. Jej samodzielna działalność gospodarcza wymaga utworzenia jednoosobowej spółki kapitałowej, a wspólna z inwestorem prywatnym – spółki akcyjnej, z ograniczoną odpowiedzialnością, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej.

Jednostka budżetowa działa w imieniu wspólnoty samorządowej i na jej rachunek, co wyraźnie podkreśla finansowe powiązanie tej struktury z budżetem gminy. Związek ten jest nieco luźniejszy w przypadku samorządowego zakładu budżetowego, który wykazując samodzielność, prowadzi działalność gospodarczą w granicach uprawnień. W obydwu przypadkach występuje brak odrębności prawnej, a w konsekwencji pełny zakres odpowiedzialności budżetowej za zobowiązania tych podmiotów. Sytuacja ulega diametralnej zmianie, gdy gmina staje się udziałowcem spółki kapitałowej. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, podobnie jak spółka akcyjna, dysponuje własnym majątkiem, zdolnością zaciągania zobowiązań, systemem zarządzania i kontroli, a więc ma podmiotowość prawną. Jej szczególnym wyrazem jest pełna odpowiedzialność za podjęte zobowiązania. Ograniczenie odpowiedzialności budżetowej można również osiągnąć, prowadząc działalność gospodarczą z wykorzystaniem spółki komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, gdyż podmiot publiczny w tych formach organizacyjno-prawnych może być wyłącznie komandytariuszem lub akcjonariuszem.

Źródła finansowania działalności bieżącej i rozwojowej (inwestycyjnej) wykazują istotną korelację z formami prawno-organizacyjnymi. Jednostka budżetowa pokrywa swoje wydatki bezpośrednio z budżetu samorządu terytorialnego i tam też odprowadza dochody [*Ustawa o finansach publicznych...*, art. 11]. Samorządowy zakład budżetowy powinien pokrywać koszty swojej działalności z przychodów własnych, ale może otrzymywać dotacje [*Ustawa o finansach publicznych...*, art. 15]. Zasady te wyraźnie zezwalają na obciążanie budżetów terenowych bieżącymi kosztami funkcjonowania tych podmiotów, choć pewne ograniczenia występują w przypadku samorządowych zakładów budżetowych (50% kosztów ich działalności, pomijając sformułowane zastrzeżenia w tym zakresie) [*Ustawa o finansach publicznych...*, art. 15, ust. 6]. Dotacje dotyczą również nakładów inwestycyjnych, gdyż wspomniane jednostki sektora finansów publicznych nie gromadzą środków na projekty rozwojowe. Reguła samofinansowania ma szanse realizacji dopiero wówczas, gdy aktywność gospodarcza gminy przyjmie formę dopuszczalnej spółki prawa handlowego.

Procedury i koszty funkcjonowania, podobnie jak źródła finansowania działalności bieżącej i rozwojowej, różnią się w zależności od przyjętej formy organiza-

cyjno-prawnej. Na przykład spółka akcyjna charakteryzuje się większą złożonością regulacji prawnych i wyższymi kosztami działalności niż spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Spółki kapitałowe są obciążone podatkiem dochodowym od osób prawnych, nawet gdy gospodarują w sferze użyteczności publicznej. Dotkliwość ta nie dotyczy jednostek organizacyjnych sektora finansów publicznych.

Deficytowych obszarów aktywności gospodarczej gminy nie należy kojarzyć z rentownymi formami organizacyjno-prawnymi, czyli dopuszczalnymi spółkami prawa handlowego. Ich miejsce powinny zająć jednostki lub samorządowe zakłady budżetowe, w zależności od skali subsydiowanych kosztów działalności.

Zestawione, samorządowe przesłanki identyfikacji właściwej formy organizacyjno-prawnej dla gminnej aktywności gospodarczej wydają się pomocne nie tylko w procesie decyzyjnym (wyborze), ale również w ocenie zastosowanych rozwiązań.

4. Empiryczny obraz form organizacyjno-prawnych na mapie gminnych dziedzin aktywności gospodarczej

Dziedziny aktywności gospodarczej gminy mogą być rozmaicie klasyfikowane. Ich klarowna prezentacja powinna, z jednej strony, odsłaniać obszary gospodarki komunalnej, z drugiej natomiast wskazywać na sposobność funkcjonowania struktur samorządowych poza sferą użyteczności publicznej. Kryteria te prowadzą do wyodrębnienia jednostek organizacyjnych, które realizują zadania z zakresu⁴:

- komunikacji miejskiej, w tym zarządzania transportem publicznym i/lub bazą transportową,
- zaopatrzenia społeczności lokalnej w wodę i odprowadzania ścieków komunalnych (wodociągi i kanalizacja),
- dostawy i produkcji energii elektrycznej i ciepłej,
- oczyszczania, czyli utrzymania czystości, usuwania odpadów, utrzymania wysypisk oraz unieszkodliwiania odpadów komunalnych,
- zieleni miejskiej i drogownictwa (zakładanie i utrzymanie terenów zielonych, utrzymanie, budowa i remont dróg),
- komunalnej gospodarki mieszkaniowej, w tym komunalnego budownictwa mieszkaniowego, zarządzania lokalami mieszkalnymi, remontami mieszkań komunalnych i rewitalizacją terenów miejskich,
- pozostałych usług komunalnych, takich jak: zarządzanie terenami, promocja i rozwój lokalnej przedsiębiorczości, prasa lokalna, kultura fizyczna i turystyka, usługi hotelowe, zarządzanie terenami rekreacyjnymi, targowiska i hale targowe, usługi pogrzebowe, zarząd cmentarzami,
- usług ochrony zdrowia,

⁴Przedstawiona klasyfikacja odpowiada standardom Ministerstwa Skarbu Państwa; zob. [Informacja o przekształceniach... 2009, s. 11-12].

- pozostałych usług społecznych, np. usług z szeroko rozumianej działalności kulturalnej,
- spoza sfery użyteczności publicznej.

Jednostki organizacyjne sektora finansów publicznych i spółki prawa handlowego z mniejszościowym lub większościowym pakietem udziałów gmin, osadzone w wyszczególnionych dziedzinach działalności, przedstawia tabela 2.

Dane empiryczne dowodzą, że podstawowe jednostki samorządu terytorialnego:

- zawężają w praktyce legislacyjny wachlarz form organizacyjno-prawnych do jednostek budżetowych, zakładów budżetowych⁵ i spółek kapitałowych, co może mieć źródło w nieprzejrzystych regulacjach prawnych,
- kojarzą różne formy organizacyjno-prawne z tą samą sferą aktywności gospodarczej (jednostki i zakłady budżetowe oraz spółki kapitałowe są obecne w każdej dozwolonej prawem dziedzinie działalności gospodarczej, z wyjątkiem dostaw energii elektrycznej i ciepłej, w której nie ma jednostki budżetowej),
- wyraźnie preferują spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w takich dziedzinach działalności jak: dostawa energii elektrycznej i ciepłej (86,7% z ogółu podmiotów świadczących te usługi), komunikacja miejska (74,7% ze 190 jednostek funkcjonujących w tej sferze) oraz oczyszczanie (62,5% z ogólnej ich zbiorowości),
- jako formę odpowiednią dla świadczenia pozostałych usług społecznych najczęściej wybierają jednostki budżetowe (73,9% z 364 podmiotów tej sfery),
- zazwyczaj tworzą zakłady budżetowe i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i najchętniej – biorąc pod uwagę ogólną ich liczbę – lokują je w usługach wodociągowo-kanalizacyjnych (44,3% ogółu zakładów budżetowych, 28,4% spółek z o.o.),
- wskazują na zbliżoną użyteczność jednostek sektora finansów publicznych i spółek kapitałowych (47,1% ogółu podmiotów stanowiących własność lub współwłasność gmin działa w formie jednostek i zakładów budżetowych, a 52,9% w kształcie spółek akcyjnych oraz z ograniczoną odpowiedzialnością).

Rozkład form organizacyjno-prawnych jednostek, które są własnością lub współwłasnością gminnych struktur samorządowych (zob. tab. 2), trudno jest jednoznacznie ocenić. Warto jednak zauważyć, że spółki kapitałowe są obecne we wszystkich sferach aktywności gospodarczej gmin, dzięki czemu każda dziedzina ich działalności może łączyć się z ograniczeniem odpowiedzialności budżetowej, zapewnieniem pozabudżetowych źródeł finansowania, optymalizacją procedur i kosztów funkcjonowania oraz generowaniem dodatnich wyników finansowych. Sprawą dyskusyjną pozostaje natomiast, czy korzystanie z form organizacyjno-prawnych bliskich firmom komercyjnym staje się zarzewiem konfliktu racji ekonomicznych i społecznych w obrębie gospodarki komunalnej, czy też sprzyja pełniejszemu pokryciu potrzeb lokalnej społeczności?

⁵ Obecnie samorządowy zakład budżetowy; zob. [Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych...].

Tabela 2. Formy organizacyjno-prawne gminnej aktywności gospodarczej w przekroju obszarów działalności

	100% – liczba podmiotów funkcjonujących w danym obszarze działalności				100% – liczba podmiotów ogółem (3.840)			
	jednostka budżetowa	zakład budżetowy	spółka z o.o.	spółka akcyjna	jednostka budżetowa	zakład budżetowy	spółka z o.o.	spółka akcyjna
RAZEM	190	1115	3,7%	15,8%	3,7%	15,8%	74,7%	5,8%
komunikacja miejska	7	30	14,2	11	190	1115	47,2%	1,7%
wodociągi i kanalizacja	49	521	52,6	19	1115	44,4%	47,2%	5,6%
dostawa i produkcja energii elektrycznej i ciepłej	-	22	247	16	285	0,0%	7,7%	2,2%
oczyszczalnie	21	90	197	7	315	6,7%	28,6%	2,2%
zeleni miejska i drogownictwo	50	13	39	3	105	47,6%	12,4%	2,9%
komunalna gospodarka mieszkaniowa	49	266	402	13	730	36,4%	55,1%	1,8%
pozostałe usługi komunalne	170	149	224	91	634	26,8%	23,5%	14,4%
usługi z zakresu ochrony zdrowia	19	5	22	1	47	40,4%	10,6%	2,1%
pozostałe usługi społeczne	269	79	14	2	364	73,9%	21,7%	0,5%
sposza sfery użyteczności publicznej i	-	-	39	16	55	0,0%	0,0%	29,1%
RAZEM	634	1175	1852	179	3840			
komunikacja miejska	1,1%	2,6%	7,7%	6,1%				
wodociągi i kanalizacja	7,7%	44,3%	28,4%	10,6%				
dostawa energii elektrycznej i ciepłej	0,0%	1,9%	13,5%	8,9%				
oczyszczalnie	3,3%	7,7%	10,6%	3,9%				
zeleni miejska i drogownictwo	7,9%	1,1%	2,1%	1,7%				
komunalna gospodarka mieszkaniowa	7,7%	22,6%	21,7%	7,3%				
pozostałe usługi komunalne	26,8%	12,7%	12,1%	50,8%				
usługi z zakresu ochrony zdrowia	3,0%	0,4%	1,2%	0,6%				
pozostałe usługi społeczne	42,4%	6,7%	0,8%	1,1%				
sposza sfery użyteczności publicznej i	0,0%	0,0%	2,1%	8,9%				
					100% – liczba podmiotów funkcjonujących w danej formie organizacyjno-prawnej			
					47,1%		52,9%	

Źródło: opracowanie własne na podstawie: [Informacja o przekształceniach... 2009, s. 14, 17, 22, 26].

5. Podsumowanie

Formy organizacyjno-prawne podmiotów gospodarczych, które są własnością lub współwłasnością gminy i funkcjonują w obszarze gospodarki komunalnej bądź poza sferą użyteczności publicznej, normują obowiązujące przepisy prawa. Ich niejednoznaczna wykładnia daje niewielką swobodę dostrzegalnych rozwiązań (jednostka i zakład budżetowy oraz spółki kapitałowe), ale i w ich układzie występuje problem identyfikacji właściwych rozstrzygnięć. Pomocne w tym względzie mogą okazać się zestawione, samorządowe kryteria wyboru formy organizacyjno-prawnej dla gminnej aktywności gospodarczej.

Literatura

- Informacja o przekształceniach i prywatyzacji mienia komunalnego (według stanu na koniec 2008 r.)*, Ministerstwo Skarbu Państwa, Warszawa, grudzień 2009 r.
- Ustawa z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych*, DzU 2000, nr 94, poz. 1037 (tekst ujednolicony).
- Ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym*, DzU 2009, nr 19, poz. 100 (tekst ujednolicony).
- Ustawa z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej*, DzU 1997, nr 9, poz. 43 (tekst ujednolicony).
- Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny*, DzU 1964, nr 16, poz. 93 (tekst ujednolicony).
- Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych*, DzU 2009, nr 157, poz. 1240 (tekst ujednolicony).
- Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa*, DzU 1998, nr 91, poz. 576 (tekst ujednolicony).

ORGANISATIONAL AND LEGAL FORMS OF ECONOMIC ACTIVITY OF COMMUNES – LEGISLATIVE REGULATIONS AND SELF-GOVERNMENT PRACTICE

Summary: Economic entities that are owned or co-owned by self-government communes can function in various organisational and legal forms the choice of which often involves solving intricate legal issues. The regulations provide available solutions, depending on business activity fields and/or ownership structure. Equally important are the self-government criteria for the identification of the appropriate organisational and legal form, which concentrate on the scope of budget responsibility, sources of financing of current and progressive activities, procedures and costs of functioning, as well as the question of profitability of newly created or restructured companies.